

Maja pole veel kool

Väikeste maakoolide sulgemine või koomaletõmbamine on valus teema, ent ometigi tuleb sellise karimi otsuse langetanud omavalitsuste tegevus üldjuhul õigeks lugeda. Kümnekonna õpilasega pisikool võib olla lähedane ja armas külakeskus, kuid majanduslikult ei kannata see välja ning maksab kätte pakutava hariduse kvaliteedis.

Koolidele paraja suuruse määramine on Eestis käinud hoogtöö korras. Nõukogude võimu ajal olid au sees suurskoolid ning eriti hea oli, kui tegutses eesti-vene segakool. Taasvabanemistuhinas tõusis au sisse külaidüll koos kahe lehma ja viit last koolitava külakooliga. Kummagi mõttekuses kahtlejad kuulutati rahvavaenlasteks.

Loodetavasti on hüsteeria ajad nüüd läbi ning vast pääsevad hurrutamisest needki omavalitsused, kelle otsusel tänavu uuest õppeaastast seitse kooli ukсед sulgeb.

Tallinnast joonlaua ja kalkulaatoriga kooli parašust määrata, olgu õpilaste arvu või koolitee pikkuse järgi, on eos läbikukkumisele määratud ettevõtmine. Tegelikult saab kooli otstarbekuse üle otsustada ainult kohapeal – kui ühe piirkonna

TÕNIS KONS
Eesti Päevaleht

elanikud leiavad võimaluse kooli ülalpidamiseks, on see õigustatud, ning kui kohapeal raha hea koolihariduse pakkimiseks napib, tuleb pikendada kooliteed või otsida teisi lahendusi.

Seejuures ei ole muud võimalust, kui jääda lootma omavalitsusjuhtide mõistusele. Vallajuhid

koos lapsevanematega peavad andma endale selgelt aru oma võimalustest ning leidma lahenduse selle põhjal, mitte aga kuulama ilukõnelisi hüüatusi.

Maapiirkondade probleem ei ole mitte väikekoolide sulgemine, vaid see, kuidas pakkuda linnakooliga võrdväärselt head haridust. Selleks ei aita viie-kuue lapsega koolimaja kütmisest ega tasuta koolibussist. Pigem tuleb leida võimalusi oma tööd hästi tegevate ja autoriteetsete õpetajate meelitamiseks maakoolidesse. Kui selleks tuleb kolme koolimaja asemel kütta ühte ja bussiga sõita, ei ole midagi parata.

Hüsteerilistel kisakõridel, kes tühjaks jäänud koolimajale osutades külale kadu kuulutavad, peaks häbi olema. Koolile ei anna oma nägu mitte majakarp koos direktori ja kütjaga, vaid väarikas õpetaja. Just neid on maale rohkem vaja.